

ать. Той може да стори сичко, посредствомъ слободнѣ тѣ си волюжъ, съсь която го е Богъ обдарилъ, и съсь която той може да стани добродѣтеленъ. И тя е друго то средство, съ което Богъ учи и управя челоуѣка.

Сынъ. О колко красно твореніе е челоуѣкъ! Има разумъ, а има и слободнѣ волюжъ. Разумъ-ать му показва, що е добро и що е зло, що е право и що неправо; а посредствомъ слободнѣ тѣ волюжъ отбира едно то отъ друго то, и чини онова, което е добро и право, а отбѣгва отъ онова, което е зло и неправо. Отъ тука ся види, чи Богъ, който е тѣй дивно украсилъ челоуѣка, много го обича. Блазѣ на онзи челоуѣкъ, който умѣй да цѣни тойзи даръ Божій, и който ся влада съсь него така, както изысква Божія та воля, тоестъ, да бѣди добъръ и мудъръ.

Отецъ. Мой сыне! и совѣсть та ся причислява съсь тія реченны средства, тоестъ, съсь разумъ-ать и съсь слободнѣ тѣ волюжъ. Тя много помага на челоуѣка да ся поправи и да бѣди по добъръ; защото сякога го совѣтува да чини добро, и да отбѣгва отъ зло. И